521

войводата Димитри, за чиято смелост, паднал ранен, пронизан на десет места, братя ми се опитват да го замести. ...Тогава имаше още ~~[illegible]~~ тридесет лета... Сега, сериозна съвсем сам.

Хан Асен приближи до младежа, поканил го по-близо.

-Ти ще ме заместиш. Аз имам баща и майка, братя и сестри...

Хан се изправи, после се поклони леко.

- Благодаря, батешка...

- Бъде ли за последен път чуйчо си Данило, вярваш ли да е още жив? - попита хан. Никой не бе потвърдил до сега, че е жив. Но до сега тук [illegible] бойната слава. Над велико частие ~~[illegible]~~ бе ли бегата? Добрата орис [illegible] и подкрепа, да се варди от всички заплахи: болярските заговори, [illegible], алчните чужденски очи от ъгъла... Ръско Данило и Ростислав завръщаха [illegible] бойна с болярите и техните чужденски ~~[illegible]~~ приятели, [illegible] и тяхните, врътлеят враз тях проклятата татарска сила. Ти ги завари [illegible]. Затворили сили в самодоволствата на родни братя.

Насъде нещо сега да поеме проклятата татарска сила, кои нови земи щеде да завлее, сляп като Всевишния бе отдалечил пасите за [illegible]? Ще ли великата река да ни запре? Имала ли да заобиколят отъм запад? А можеби то се бяха вече изтощили в жестоките битки с руските значни полкове, които бяха пратеки [illegible] си за да бранят своята родна земя, ала с това бяха защитили и далечните западни предели.

- Единствен Данило Галицки, от останелите живи велики князе, не се покори да отиде за поклонение в Златната орда. Когато хан Батий влязъл в Киев веднъж попитал за Данило ~~[illegible]~~ Романович. ~~[illegible]~~ Някои казвали, че забягнал към Унгария, други, че бил ~~[illegible]~~ убит, само малцина знаеха, че той се е затворил в крепостта Дороговски, за да продължи от там борбата. Аз го видях за последен път, преди да тръгна с майка си към земята на угрите, заедно с Ярослав Михайлович.